

[Kruse Rasmussen]

blive benyttet, men der mangler de fornødne midler.

Dræbye (RV):

Ikke mindst forholdet til EF-filmlovgivningen understreger behovet for at få fastslået, at der her er tale om en kulturel støttelovgivning og ikke om nogen erhvervslovgivning. Jeg har i dag fået oplyst – ganske vist kun i form af en mundtlig besked – at EF i forhold til netop det konkrete danske lovforslag skulle være af den stik modsatte opfattelse, og at dette lovforslag af Kommissionen skulle være indbragt for EF-Domstolen. Jeg vil godt spørge ministeren, om det er korrekt, at man har besluttet at indbringe filmlovforslaget for EF-Domstolen? Det er i givet fald en alvorlig ting, som kan give os problemer, men vi må fastholde forudsætningerne, nemlig at der her er tale om en kulturel støttelovgivning, som er EF uvedkommende.

Tinning (VS):

Jeg bemærkede, at kulturministeren ikke forsøgte sig med en forklaring på, hvorfor Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen skal indstille et medlem til bestyrelsen for SFC med indsigt i brugerforhold. Jeg fatter det stadig væk ikke, for nu at sige det helt enkelt, for jeg fatter ikke, hvorfor Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen skulle være specielt velkvalificerede til at fordele disse midler til kortfilmproduktionen. Jeg fatter heller ikke, hvorfor man ikke i stedet for har overvejet nogle repræsentanter for enten dem, der ser filmene og bruger dem, eller måske nogle, der har en umiddelbar, direkte indsigt i det her, der drejer sig om kortfilm. Man kunne forestille sig, at de to nævnte foreninger indstillede en eller anden borgmester et eller andet sted fra med formodet indsigt i forbrugerinteresser. Det mener jeg altså ikke der kan komme noget særlig kvalificeret ud af.

Jeg vil godt spørge, om ministeren kan bekræfte noget om de penge, som er involveret i hele billedet, og som vi altså er nødt til at snakke om, hvis det ikke skal ende med at blive en udveksling af luftige sympatier og den slags uden kroner og øre i. Så vidt jeg har forstået, drejer det sig om en samlet udvidelse på omkring 12 mill. kr. Så vidt jeg har forstået, er det sådan, at 7 mill. kr. af

dem går til DFI eller Det danske Filminstitut, og så vidt jeg ved, koster det i gennemsnit 3,5 mill. kr. at lave en spillefilm i dagens Danmark.

Det vil sige, at der altså er til to flere spillefilm om året. Der bliver 4½ mill. kr. til SFC, når filmmuseet også har fået lidt, og hvis man fratrækker det, der kan blive brugt til børnefilm, og det, der skal gå til kopier osv., så bliver der noget i retning af 2,2–2,3 mill. kr. tilbage. Det kan man nogenlunde i dagens priser lave tre kortfilm for, for de koster omkring 700.000 kr. i gennemsnit inklusive kopier. Det vil sige, sådan som jeg ser det, at det drejer sig på den økonomiske side om en udvidelse, der kan gøres op til to spillefilm mere om året og tre kortfilm mere om året.

Det er ikke sikkert, det er rigtigt. Jeg vil altså godt have det bekræftet eller afkræftet. Hvis det er rigtigt, synes jeg i hvert fald, man er nødt til – vi vil i hvert tilfælde gøre det i udvalgsarbejdet – at få diskuteret sammenhængen mellem alle de smukke ord og alle de nydelige formuleringer og alt det dér og så noget så lidt og så begrænset som to spillefilm mere og tre kortfilm mere om året.

Det må ses på baggrund af, at man på alle mulige områder – det er børnefilmklubber, det er ungdomsklubber, det er oplysningsarbejdet og ikke mindst i undervisningen, det er i forhold til ældreomsorg, og hvad ved jeg – bruger filmmediet utrolig meget. Den udvikling går utrolig stærkt og har løbet meget stærkt inden for den sidste halve snes år. Jeg mener altså ikke, man kan tale om, at man bare er kommet i nærheden af at tage højde for den udvikling i samfundet, hvis man klatrer pengene ud til endnu to spillefilm og tre kortfilm.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Fru Grethe Fenger Møller stiller et spørgsmål, som jeg altså herved får lejlighed til – lidt uventet, måske – at besvare. Hvis jeg oversætter det, skal det vel forstås på den måde: kan man vedtage § 29 om mulighederne for, at kommuner og amtskommuner i større omfang kan være med til at fremme film og filmforevisning, uden at ændre kommunalfuldmagten?

Grænserne for, hvad kommunerne kan bruge skatteydernes penge til, er principielt